

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 14. März 1941.

28. Stück.

Preis: K 4.20.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydaná dne 14. března 1941.

Cena: K 4.20.

Částka 28.

Inhalt: (95—97.) **95.** Verordnung über die Vereinheitlichung einiger Fristen und Bedingungen in der Sozialversicherung. — **96.** Verordnung, betreffend Übertritte in der Sozialversicherung (-versorgung). — **97.** Verordnung über gewisse Maßnahmen zur Verhütung von ansteckenden Krankheiten bei Tieren durch die Verfütterung von Milch und Milchabfällen.

Obsah: (95.—97.) **95.** Nařízení o sjednocení některých lhůt a podmínek v sociálním pojištění. — **96.** Nařízení o přestupech v sociálním pojištění (zopatření). — **97.** Nařízení o některých opatřeních k zamezení nakažlivých nemocí u zvířat zkrmováním mléka a mléčných odpadků.

95.

Regierungsverordnung vom 4. Juli 1940

über die Vereinheitlichung einiger Fristen und Bedingungen in der Sozialversicherung.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des Art. II des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

§ 1.

(1) Mit dieser Verordnung werden einige Fristen und Bedingungen vereinheitlicht, und zwar:

a) des Gesetzes vom 9. Oktober 1924, Slg. Nr. 221, über die Versicherung der Arbeitnehmer für den Fall der Krankheit, der Invalidität und des Alters, soweit sich dieses Gesetz auf die Versicherung für den Fall der Invalidität und des Alters bezieht;

b) des Gesetzes vom 21. Februar 1929, Slg. Nr. 26, über die Pensionsversicherung der Privatangestellten in höheren Diensten einschließlich der Pensionsversicherung der Angestellten der dem öffentlichen Verkehre dienenden Privatbahnen;

c) des Gesetzes vom 11. Juli 1922, Slg. Nr. 242, betreffend die Versicherung bei den Bergwerksbruderladen, soweit sich dieses Gesetz auf die Provisionsversicherung bezieht;

Vládní nařízení

ze dne 4. července 1940

o sjednocení některých lhůt a podmínek v sociálním pojištění.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

§ 1.

(1) Tímto nařízením se sjednocují některé lhůty a podmínky:

a) zákona ze dne 9. října 1924, č. 221 Sb., o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří, pokud se tento zákon vztahuje na pojištění pro případ invalidity a stáří;

b) zákona ze dne 21. února 1929, č. 26 Sb., o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách, počítaje v to i pensijní pojištění zaměstnanců soukromých drah sloužících veřejné dopravě;

c) zákona ze dne 11. července 1922, č. 242 Sb., o pojištění u báňských bratrských pokladen, pokud se tento zákon vztahuje na pojištění na provise;

d) des Gesetzes vom 10. Juni 1925, Slg. Nr. 148, betreffend die Versicherung der selbständig wirtschaftenden Personen für den Fall der Invalidität und des Alters.

(2) Unter den im Absatz 1 angeführten Gesetzen werden diese Gesetze in der Fassung der sie abändernden und ergänzenden Vorschriften verstanden.

§ 2.

Schutzfristen für die Wahrung der Ansprüche.

(1) Die Ansprüche aus der Versicherung bleiben nach dem Erlöschen der Pflichtversicherung für eine Zeit gewahrt, die einem Viertel der anrechenbaren Beitragszeit gleichkommt, mindestens jedoch für die Zeit von 24 Monaten.

(2) Bei der Festsetzung der Beitragszeit werden 91 Beitragstage als 3 Beitragsmonate gerechnet und umgekehrt; von dem Reste werden stets 30 Beitragstage als ein Beitragsmonat gerechnet. Der endgültige Rest, der kürzer ist als 30 Beitragstage, wird ebenfalls als ganzer Beitragsmonat gerechnet.

(3) Die Schutzfrist wird vom ersten Tage des nach dem Erlöschen der Pflichtversicherung folgenden Monats gerechnet. Allfällige Bruchteile werden als ganzer Monat gerechnet.

(4) In die Frist, während deren die Ansprüche gemäß Absatz 1 gewahrt bleiben, werden jene Kalendermonate nicht eingerechnet, während deren

- a) der Versicherte Krankengeld bezog,
- b) der Versicherte eine Invaliditäts- oder Altersrente bezog,
- c) die Auszahlung der Invaliditäts- oder Altersrente ruhte,
- d) der Versicherte einer Heilbehandlung unterzogen wurde.

(5) Nach dem Erlöschen der freiwilligen Fortsetzung der Versicherung bleiben die Versicherungsansprüche für die Dauer von 12 Monaten gewahrt. Durch die freiwillige Fortsetzung der Versicherung kann die aus der Pflichtversicherung sich ergebende Schutzfrist nicht verkürzt werden.

(6) Die Versicherungsansprüche bleiben auch über die in den vorstehenden Absätzen festgesetzten Fristen hinaus während der Dauer einer erwiesenen unfreiwilligen Arbeitslosigkeit gewahrt.

(7) Jenen Versicherten, die innerhalb von 12 Monaten nach dem in der Zeit nach dem

d) zákona ze dne 10. června 1925, č. 148 Sb., o pojištění osob samostatně hospodářících pro případ invalidity a stáří.

(2) Zákony v odstavci 1 uvedenými rozumějí se tyto zákony ve znění právních předpisů je pozměňujících a doplňujících.

§ 2.

Ochranné lhůty pro zachování nároků.

(1) Nároky z pojištění zůstávají zachovány po zániku povinného pojištění po dobu rovnající se čtvrtině započitatelné příspěvkové doby, nejméně po dobu 24 měsíců.

(2) Při stanovení příspěvkové doby se počítá 91 příspěvkových dnů za 3 příspěvkové měsíce a naopak; ze zbytku se počítá vždy 30 příspěvkových dnů za 1 příspěvkový měsíc. Konečný zbytek kratší 30 příspěvkových dnů se počítá rovněž za celý příspěvkový měsíc.

(3) Ochranná lhůta se počítá od prvního dne měsíce následujícího po zániku povinného pojištění; případné její zlomky se počítají za celý měsíc.

(4) Do lhůty, po kterou zůstávají zachovány nároky podle odstavce 1, se nepočítají kalendářní měsíce, ve kterých

- a) pojištěnec požíval nemocenského,
- b) pojištěnec požíval invalidního nebo starobního důchodu,
- c) výplata důchodu invalidního nebo starobního odpočívala,
- d) pojištěnec byl podroben léčebné péči.

(5) Po zániku dobrovolného pokračování v pojištění zůstávají pojistné nároky zachovány po dobu 12 měsíců. Dobrovolným pokračováním v pojištění nemůže býti zkrácena ochranná lhůta plynoucí z povinného pojištění.

(6) Nároky z pojištění zůstávají zachovány i přes lhůty stanovené v předchozích odstavcích po dobu prokázané nedobrovolné nezaměstnanosti.

(7) Pojištěncům, kteří se stali samostatně výdělečně činnými do 12 měsíců po výstupu

1. Jänner 1929 erfolgten Austritt aus der versicherungspflichtigen Beschäftigung selbständig erwerbstätig geworden sind, bleiben die Versicherungsansprüche auch über die gemäß den vorstehenden Absätzen festgesetzte Frist hinaus bis zu dem Zeitpunkte gewahrt, an dem das Gesetz über die Versicherung der selbständig wirtschaftenden Personen in Wirksamkeit tritt, längstens jedoch bis zu 60 Monaten.

§ 3.

Fristen für das Wiederaufleben der Versicherung.

(1) Falls der gewesene Versicherte, dessen Ansprüche gemäß der Bestimmung des § 2 nicht gewahrt sind, in die Versicherung wiedereintritt, wird ihm die früher erworbene Beitragszeit eingerechnet, sofern die Unterbrechung höchstens 5 Jahre gedauert hat. Dauerte die Unterbrechung länger als 5 Jahre, jedoch weniger als 10 Jahre, wird die früher erworbene Beitragszeit nur dann eingerechnet, wenn der Versicherte vor Ablauf dieser 10 Jahre neuerlich wenigstens 12 Beitragsmonate erworben hat. Sonst wird die früher erworbene Beitragszeit bloß dann eingerechnet, wenn der Versicherte in der neuen Versicherung wenigstens 60 Beitragsmonate erwirbt.

(2) Die Unterbrechung wird vom ersten Tage des Kalendermonates gerechnet der dem Monat, in welchem es zum Erlöschen der Versicherung gekommen ist, folgt. Für die Umrechnung der Beitragstage auf Monate gilt der im § 2, Abs. 2, enthaltene Grundsatz.

(3) In die Zeit der Unterbrechung nach dem vorstehenden Absatze werden

- a) die im § 2, Abs. 4, angeführten Zeiten,
 - b) die Zeit einer erwiesenen unfreiwilligen Arbeitslosigkeit
- nicht eingerechnet.

§ 4.

Freiwillige Fortsetzung der Versicherung.

(1) Nach dem Erlöschen der Pflichtversicherung hat ein Versicherter, der mindestens 35 Beitragsmonate erworben hat, das Recht, die Versicherung fortzusetzen. Für die Umrechnung der Beitragstage auf Monate gilt der im § 2, Abs. 2, enthaltene Grundsatz. Die freiwillige Fortsetzung der Versicherung ist ungültig, sofern der Versicherte in der Zeit, da er den Anspruch auf sie geltend gemacht hat, bereits invalid war.

ze zaměstnání pojištěním povinného nastalém v době po 1. lednu 1929, zůstávají zachovány nároky z pojištění i přes lhůtu stanovenou podle předchozích odstavců až do doby, kdy vstoupí v účinnost zákon o pojištění osob samostatně hospodařících, nejdéle však do 60 měsíců.

§ 3.

Lhůty pro obživnutí pojištění.

(1) Vstoupí-li bývalý pojištěnec, který nemá zachovány nároky podle ustanovení § 2, opět do pojištění, započítává se mu příspěvková doba dříve získaná, trvalo-li přerušení nejvýše 5 let. Trvalo-li přerušení dobu delší 5 let, ale kratší 10 let, započítává se příspěvková doba dříve získaná jen tenkrát, získá-li pojištěnec před uplynutím těchto 10 let znovu aspoň 12 příspěvkových měsíců. Jinak se příspěvková doba dříve získaná započítává pouze tehdy, získá-li pojištěnec v novém pojištění aspoň 60 příspěvkových měsíců.

(2) Přerušení se počítá od prvního dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, ve kterém došlo k zániku pojištění. O přepočtení příspěvkových dní na měsíce platí pravidlo obsažené v § 2, odst. 2.

(3) Do doby přerušení podle předchozího odstavce se nepočítají:

- a) doby uvedené v § 2, odst. 4,
- b) doba prokázané nedobrovolné nezaměstnanosti.

§ 4.

Dobrovolné pokračování v pojištění.

(1) Po zániku povinného pojištění má pojištěnec, který získal aspoň 35 příspěvkových měsíců, právo dobrovolně pokračovati v pojištění. O přepočtení příspěvkových dní na měsíce platí pravidlo obsažené v § 2, odst. 2. Dobrovolné pokračování v pojištění je neplatné, jestliže pojištěnec v době, kdy uplatnil na ně nárok, byl již invalidním.

(2) Das Recht der freiwilligen Fortsetzung der Versicherung erlischt, wenn nicht der Versicherungsbeitrag innerhalb eines nach dem Ablauf der Schutzfrist folgenden Monats wenigstens für eine Beitragsperiode entrichtet wurde.

(3) Die freiwillige Fortsetzung der Versicherung erlischt, wenn

a) der Versicherte in die Pflichtversicherung eintritt,

b) die Pflicht zur Überweisung entstanden ist,

c) der Versicherte den Versicherungsbeitrag innerhalb von 12 Monaten nach seiner Fälligkeit nicht entrichtet hat.

(4) Im übrigen bleiben die bisherigen Vorschriften in Kraft.

§ 5.

Übergangsbestimmungen.

(1) Fristen, die am 1. März 1940 laufen, bleiben in Geltung, sofern sie gemäß den bisherigen Vorschriften für den Versicherten vorteilhafter sind.

(2) Falls die Pflichtversicherung vor dem 1. März 1940 erloschen ist, bleiben alle bisherigen Vorschriften für die freiwillige Fortsetzung in Kraft.

§ 6.

Schlußbestimmungen.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Kundmachung in Wirksamkeit und bezieht sich auch auf jene Fälle, wo die Fristen gemäß den bisherigen Vorschriften nach dem 29. Februar 1940 abgelaufen sind; sie wird vom Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durchgeführt.

Dr. Hácha m. p.

Ing. Eliáš m. p.

Ježek m. p.

Dr. Kalfus m. p.

Dr. Kapras m. p.

Dr. Krejčí m. p.

Dr. Kratochvíl m. p.

Dr. Havelka m. p.

Čipera m. p.

Bubna m. p.

Dr. Klumpar m. p.

(2) Právo dobrovolně pokračovati v pojištění zaniká, nebylo-li do měsíce následujícího po uplynutí ochranné lhůty zapláceno pojistné aspoň za jedno příspěvkové období.

(3) Dobrovolné pokračování v pojištění zanikne, jestliže

a) pojištěnec vstoupí do povinného pojištění,

b) vznikla povinnost k převodu,

c) pojištěnec nezaplatil pojistné do 12 měsíců po jeho splatnosti.

(4) Jinak zůstávají v platnosti dosavadní předpisy.

§ 5.

Přechodná ustanovení.

(1) Lhůty běžící dne 1. března 1940, pokud jsou podle dosavadních předpisů pro pojištěnce příznivější, zůstávají v platnosti.

(2) Zaniklo-li povinné pojištění před 1. březnem 1940, zůstávají v platnosti veškeré dosavadní předpisy pro dobrovolné pokračování.

§ 6.

Závěrečná ustanovení.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a vztahuje se i na případy, kde lhůty podle dosavadních předpisů skončily po 29. únoru 1940; provede je ministr sociální a zdravotní správy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Ježek v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Kratochvíl v. r.

Dr. Havelka v. r.

Čipera v. r.

Bubna v. r.

Dr. Klumpar v. r.